

ଭା ଇ ଜି ଉ କୁ ଆ

ପ୍ରସାକ ଆ

ବା

ଦୁର୍ଗାଷ୍ଟମୀ ବ୍ରତ ଓ ଦୁର୍ଗାମାଳା

ପ୍ରକାଶକ :

ଶ୍ରୀ ରଣଜିତ ସିଂହ, ବା. ଏ. (ଅନର୍ସ) ଡି.ଇଡ଼ି

ଅଜିଣା
ଗୋବିନ୍ଦାଧିକାରୀ
ବାଲୁବଜାର-କଟକ

ମୂଲ୍ୟ-ଟ ୫-୦୦

ଭାଇ ଜିଉନ୍ତୁଆ ବ୍ରତ

ଅଥ ପୂଜା ବିଧି

ପୁରୋହିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗଣିରେ ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ପୁଷ୍ପାଦିଦ୍ୱାରା ଅଳଙ୍କୃତ କରି ଆସନ ଭୂଷଣ କରି, ପ୍ରଣବ ଓ ମାତୃକାଦିମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଅର୍ଘ୍ୟସ୍ଥାପନ ଓ ବରୁଣ ପୂଜା କରି ନିମ୍ନମତେ ସ୍ତୁତିବାଚନ କରିବ ।

ଗୁଆ ଗୁଣ୍ଡଳଧରି ଓଁ ବସୁଧୂଃ ଅମୃତମଗୋଷେଷ ଶ୍ରୀମତ ଅମୃତ ଦେବଶର୍ମାଣା ମୟା ଅମୃତ ଅମୃତ * ସ ଗୋଷାଶାଂ ଅସୁଦ ଯଜମାନାନଂ ଅମୃତାଦେବା ଅମୃତାଦେବା ଅମୃତାଦେବା * ନାଂ ସୌଶ୍ରବ୍ୟାରେଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିପୂର୍ବକ ଚରଣାଶା ପୁଷ୍ପ ଭ୍ରାତୃ ଦୁହିତୃ କାମନାଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟେଷୁ ନ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ବ୍ରତକର୍ମଣି ବ୍ରାହ୍ମଣାଃ ସ୍ତୁତାଦିକଂ ଭବନ୍ତୋଽସୁ ବନ୍ତୁ ଓଁ ସ୍ତୁତି ନକ୍ଷତ୍ରେ ବୁଦ୍ଧଶ୍ରବାଃ । ୧ । ଓଁ ରୁଦ୍ର କର୍ମଣ୍ୟା ଅନପାପିନୋ । ୨ । ଓଁ ପୁନଃସ୍ତୁତାଦିଦ୍ୱାରୁଦ୍ରା । ୩ । ଭବ୍ୟାଦି ।

ଅଥ ସଙ୍କଳ୍ପ

ପୁରୋହିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଶଳଳ ଗନ୍ଧପୁଷ୍ପ ଗୁବାକାଶ ଚାନ୍ଦୁକ ତାମ୍ରପ୍ରାସ ଧରି ଦେଶକାଳବାକ୍ୟାନନ୍ତର ଅମୃତସଗୋଷ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅମୃତଦେବଶର୍ମାଦି ଅମୃତଅମୃତସ୍ୟ ଗୋଷାଶାଂ ଅସୁଦ ଯଜମାନାନା ଅମୃତାଦେବା ଅମୃତାଦେବନାଂ ସୌଶ୍ରବ୍ୟାରେଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ପୂର୍ବକ ଚରଣାଶା ପୁଷ୍ପ ଭ୍ରାତୃ ଦୁହିତୃ କାମନାଂ ଶ୍ରୀରାଜବଦ୍ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ତତ୍ତ୍ୱକଥା ପଠନଂ ଶୁଦ୍ଧଂ କରିଷ୍ୟାମି । ଏପର ସଙ୍କଳ୍ପକରି ସୁକ୍ତ ପାଠ ପୂର୍ବକ ପୁଣ୍ୟାଦିବାଚନ କରିବ ।

* ଯେତେଜଣ ବ୍ରତ କରୁଥିବେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ, ଗୋଷ ପଢ଼ିବ ।

ତତ୍ପଥା— ଓଁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଦ୍ୟଂ ୩ ଏବମସ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପୟା ମୁଦ୍ୟତାଂ
ଗୋ ବ୍ରାହ୍ମଣେଭ୍ୟଃ ଶୁଭଂ ଭବତୁ ବିଜ୍ଞଃ ପ୍ରଜାନାଂ ଶାନ୍ତିଭବତୁ
ଅମୁକସ୍ୟ ଗୋଷେଶ ଶ୍ରୀମତୀ ଅମୁକଦେବ ନମଃ ନୟା ଅମୁକ
ଅମୁକସ୍ୟ ଗୋଷେଶ ।

ଅସ୍ତୁତପଜମାନାନଂ ଅମୁକାଦେବ ଅମୁକାଦେବନାଂ
ପୌରାଣ୍ୟାଦ୍ୟେଷାଂ ପ୍ରାପ୍ତିପୂର୍ବକ ଚରଣାଦି ପୁଷ୍ପ ପ୍ରାଚୀନ ଦୁଷ୍ପଦ
କାମନାଂ ଶ୍ରୀଭଗବତ୍ ଦୁର୍ଗାପୂଜା କର୍ମରତ୍ନ ଟିପ୍ପଣିଦେବଭାବ ।
ଏଥା ଉତ୍ତରେ ହସ୍ତରେ ପୁଷ୍ପଧରି ଦେବୀଙ୍କୁ ଘୋଷପାଠ କରି ଧ୍ୟାନ
କରିବ ଧ୍ୟାନାନ୍ତେ ମାନସୋପରାରେ ପୂଜାକରି ବିଶେଷାଦ୍ୟ
ସ୍ଥାପନପୂର୍ବକ, ଏତେ ଗନ୍ଧପୁଷ୍ପେ ଓଁ ଆଧାରଶକ୍ତ୍ୟେଦି ପୀଠ-
ଦେବତାଭ୍ୟା ନମଃ ଏହିପରି ପୀଠପୂଜା ଶେଷରେ, ଅଷ୍ଟଶକ୍ତି
ପୂଜା ଶେଷରେ ଅଷ୍ଟପୁଷ୍ପ, ଅଷ୍ଟଫଳ, ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟ ଓ
ଭୋଜ୍ୟାସ୍ତ୍ରୀ କରି ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତ୍ରରେ ବ୍ରତଧାରଣ କରିବ ।

ଓଁ ଦୁର୍ଗେ ଦେବୀ ଜଗନ୍ନାଥୀ ତଦ୍ରା ପୁଷ୍ପମିଦଂ ତବ । ବଧୂମି
ବହୁମୁଲେ ହଂ ବରଂ ଦେହି ଯଥୋପିସତଂ । ୧ ।

ଏହି ମନ୍ତ୍ରରେ ବାମ ହସ୍ତରେ ବ୍ରତଧାରଣ କରି କଥା ଶୁଣିବ
ଓ କଥା ଶେଷରେ ଦେବତା ବିସର୍ଜନ ପୂର୍ବକ ଅଙ୍ଗିଦ୍ରାବଧାରଣ
କରିବ । ଇତି ପୂଜାବିଧି ।

— — — — —

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ

ବନ୍ଦଇ ଜଗତ ଜନମା ଗିରିରାଜ ନନ୍ଦମା
 ହର ମୋ ଦୁର୍ଗତ ଦୁର୍ଗେ ଗୋ ହର ମନମୋହିନୀ ।
 ନୁପୁର ରଞ୍ଜିତ ଆରକ୍ତ ଗୁରୁ ପଦ୍ମ ଚରଣେ,
 ଶତକ ଶରଣ ରଖ ମା ଘନ ଏ ଅକ୍ଷୟନେ
 କାଞ୍ଚନ ନନ୍ଦତ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ରକ୍ତ ଅମ୍ବର ସାଜେ
 କରାନ୍ତ ଗମନେ ମଧୁର କଟି କଙ୍କିଣୀ ବାଜେ ।
 ବାହେ ବାଜୁବନ୍ଧ ଶୋଭଇ କରେ ମର୍ଦ୍ଦତ ରୁଡ଼ି
 ବସ ଦେଶେ ଘୁରୁ ପଦକ ହେମ କମଳ କଢ଼ି ।
 ଦଶ ଭୁଜେ ଦଶ ଆୟୁଧ ଦର୍ପି ଦର୍ପ ବଳନେ
 କଣ୍ଠେ ରୂପସରୀ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ କାପ ଯୁଗଳ କର୍ଣ୍ଣେ
 ମନ୍ଦାର ଅଧର, ପୁଟିକ ଜଣି ଦଶନ ପନ୍ଥ
 ନାସାପୁଟେ ମୁକ୍ତା ବସଣୀ ଶୋଭା ଝଟକ ଜ୍ୟୋତି
 ଶଞ୍ଜନ ନୟନେ ଅଞ୍ଜନ ଭାଲେ ସିନ୍ଦୂର ବିନ୍ଦୁ
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମେଘ କି ଉଠିଛି ବାଳ କୁମୁଦ ବନ୍ଧୁ
 ଭ୍ରମର ନନ୍ଦତ କୁଞ୍ଚିତ ବେଣୀ ଗୁରୁ କୁନ୍ତଳେ
 ବିକଶଇ ସାତ ସୁଷମା ବେଢ଼ା ବକୁଳ ମାଳେ ।
 କରାଟ ମୁକୁଟ ଝଟକ ଶୋଭା ତଥୁ ଉପର
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଶିଖରୀ ଶିଖରେ କି ଅବା ହିବାକର ।
 ଲମ୍ବିଛି ସର୍ବାଙ୍ଗେ ବହନ ବଳ୍ମ ମନ୍ଦାର ମାଳ,
 ଶୋଭା ସରେ ଡୁବ ରହିଛି ଭକ୍ତ ଚିତ୍ତ ମରାଳ ।
 ସଂସାର ସୁଷମା ଶରଣ ଯାଇ ଚରଣ ତଳେ
 କି ବର୍ଣ୍ଣିବ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଜନ୍ମି ଅବନୀ ତଳେ ।

ତୋହର ଉପମା କୁହ ମା ଜୟ ସିଂହବାହନୀ
 ଅଭକ୍ତ କୁଳର କୃତାନ୍ତ ଭକ୍ତ ଚିତ୍ତ ତୋଷଣୀ ।
 ଦୁରନ୍ତ ଦଇତ ମହିଷାସୁର ପ୍ରବଳ ତାପେ
 ତାପିତ ଦେବଙ୍କ ଆତଙ୍କ ଦମୋ ଶଶ୍ତିଲୁ ଆପେ
 ଚଣ୍ଡୀ ଗୁମଣ୍ଡାଦି ସଙ୍ଗତେ ବିରାଟିର ବାସିନୀ,
 ଅଯୋନିପମ୍ବର ପ୍ରକାଶ ହେଲୁ ଆଦିଜନନୀ ।
 ଚଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ ଶୁମ୍ଭ ନିଶୁମ୍ଭ ରକ୍ତାବର୍ଣ୍ଣ ଆବର
 ଆଦିଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ବିସ୍ତାରି ଦୈତ୍ୟ କଲୁ ସଂହାର ।
 ବ୍ରହ୍ମା ବରେ ମହିଷାସୁର ଶିଭୁବନ ବିଜୟୀ
 କାମାତୁରେ ହେଲ ପ୍ରବେଶ ତୋର ଛମ୍ପୁରେ ଯାଇ
 ତା ତୁଲେ ସମର ଆଚରି ଚଣ୍ଡୀ ଗୁମଣ୍ଡା ମେଲେ
 ଅଞ୍ଜୟ ତୁଣ୍ଡରୁ ଶର ଗୋ ଶେଷ ହୋଇଲ ତାଳେ ।
 ଦଗାମୁଷ୍ଟ ରକ୍ତଦଗନା ମୁକ୍ତକେଶୀ କରାଳି ।
 ଶୁଣିଲୁ ମହିଷା ଦଇତ ନେତ୍ର ଅନଳ ଡାଳି ।
 ରଣ ଜୟକଲୁ ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳ ଦଶମୀ ତଥ୍ୟ,
 ବିଜୟା ଦଶମୀ ଶିବରେ ତେଣୁ ରହିଲ ଖ୍ୟାତ ।
 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟକୃଷ୍ଣ ନେତ୍ରରେ ରାମ ଚନ୍ଦ୍ରଲେ ମନେ,
 ରାମଚଣ୍ଡୀ ନାମ ବହିଲୁ ଦୁଃଖୀ ଦୁଃଖ ନାଶନେ । ୨୦
 ଅନନ୍ତ ଶୟନେ ଶ୍ରୀହରି ତୋତେ କଲେ ଆଦେଶ
 କଂସ ବନ୍ଦିତରେ ଦ୍ରାପରେ ଆସି ହେଲୁ ପ୍ରବେଶ ।
 ଶିଳାରେ ପିଟନ୍ତେ ରାଷ୍ଟ୍ରାସ କରୁ ଅନ୍ତର ହୋଇ
 ଶୂନ୍ୟ ରହି ମୃତ୍ୟୁଭେଦଟି ତାକୁ ଦେଲୁ ବତାଇ ।
 ଦୁଗତ ହରଣେ କଳରେ ଦୁର୍ଗା ବୋଲଉ ମାତ,
 ଅଭୟ ଦାନରେ ଅଭୟା ସର୍ବ ଯୁଗରେ ଖ୍ୟାତ ।
 ଜଗତ ମଙ୍ଗଳ କାରଣେ ସବ ମଙ୍ଗଳା ହେଉ,
 ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମଦେବତା ନାମେ ତୁ ପୂଜା ପାଉ ।

କାଳିକା ବାଉଁଶ ମାଉଁଶ ପିତାଲି ଆବର #
 ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ନାମ ପ୍ରକାଶ ଏକ୍ସ୍ ଅନେକ ତୋର ।
 ସମ୍ବଲପୁରରେ ରହିଣ ନାମ ସମଲେଶ୍ଵରୀ
 ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପୁରେ ନାମ ପ୍ରକାଶ ଅଭୟା ସୁରେଶ୍ଵରୀ ।
 ପାଟଣେଶ୍ଵରୀକୁ ବୋଲଇ ପାଟଣାରେ ନବାସ
 ଯେ ତୋତେ ଯେ ଭାବେ ଭଜଇ ତାରେ ହେଉ ତୁ ବଶ ।
 ସାହିକ ଶାକ୍ତିକ ଏ ବେନି ଭାବେ ଭଜତଗଣ
 ପଞ୍ଚମକାରରେ ସେବନ୍ତ ତୋ ଅଭୟ ଚରଣ ।
 ଅହିଂସା ପରମ ଧରମେ କେତେ ଲଗାଉ କାଳି
 ମାଆ ଗୋ ତୋ ଆଗେ ଛେଦିଲେ କେତେ ନିଶ୍ଵାସ ଛେଳି ।
 ମାଆ ଛୁଡ଼ି ତେଣୁ ମାଉସୀ ସେବା କଲେ ଯୁକତେ
 ଏ ମାର୍ଗେ ସେବିଲେ କେସନେ ମାତା ଲଭିବେ ତୋତେ
 ତାର ମା ତାରିଣୀ ତାର ଗୋ ତୋର ଗଲି ଶରଣ
 ଦ୍ଵିଜ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ରେ ଦିଅ ତୋ ପଦ୍ମ ଚରଣ ॥୩॥

ଦ୍ଵିତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ଶୁଣ ଆଗୋ ମାଆ ଭଉଣୀ ଓଷାଇତ ସେତକ,
 ମହାଶ୍ଵମୀର ଏ ଚରିତ ଶିଷ୍ଟ ହେବପାତକ ।
 ଶ୍ରାବଣେ ଏ ବ୍ରତ ସୁଫଳ ଲଭ ହେବ ତତ୍ତ୍ଵଶ୍ରୀ
 ଧନ ପୁଷ୍ପବତୀ ହୋଇବ ଯଶ ଆୟୁ ବର୍ଦ୍ଧନ ॥
 ଭାଇର ମଙ୍ଗଳ ମନାସି ଶୁଣ ଅଶ୍ଵମୀ କଥା
 ଅଗଷ୍ଟ ତୁଟିବ ଭାଇର ଯିବ ଏ ଭବ ବ୍ୟଥା
 ଜନମୁଁ ମୁଁ ଛୁଣ ଅଟଇ ମାଆ କୃପାରୁ ସିନା;
 ଅଶ୍ଵମୀ ବରତ କରୁଛି, ହୋଇ ନିଶ୍ଚଳ ମନା ।
 ପିତା ସତ୍ୟ ପାଳି ଶ୍ରୀରାମ ଭାଇ ଭାରିଯା ଭେନି,
 ବନବାସ ହେଲେ ବରଜ ଅଯୋଧ୍ୟା ରାଜଧାନୀ ।

ପଞ୍ଚବଟୀ ବନେ କୁଟୀର ରଚି କଲେ ନିବାସ
 ଜନକ ନନ୍ଦନା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନେଲୁ ଦୁଷ୍ଟ ରକ୍ଷଣ ।
 ବୁଲି ବୁଲି ବେନି ସୋଦର ଭଲୁ ବାନର ମେଲେ,
 ସାଗରରେ ସେତୁ ବାନ୍ଧିଲେ ସୀତା ଉଦ୍ଧାର ଛଳେ ।
 ସୁବଳ ପବ୍ବତେ ଶ୍ରୀରାମ ସ୍ଥାପି କପି ଶିବର,
 ବିଷ୍ଣୁବେଶ ରଖି ଶରଣ ଯୁଦ୍ଧେ ହେଲେ ବାହାର
 ହନୁ ଅଙ୍ଗଦ ନଳ ମାଳ ସୁଗ୍ରୀ ସଙ୍ଗେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ,
 ହେଲେ ଦୈତ୍ୟବଳ ନାଶିଲେ ରଣେ ସେ ବିଚକ୍ଷଣ ।-
 ମହାରାବଣ ବାରବାହୁ କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ଆବର
 ସମରେ ପଡ଼ିଲେ ସୁବାହୁ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ କୁମର ।
 ଅବଶେଷେ ଯୁଦ୍ଧେ ବାହାର ଆସି ବିଶ୍ରବାସୁତ,
 ଦଶବାର ଶିର ଛେଦିଲେ ଶରେ ଜଗତ ନାଥ ।
 ବାର ବାର ଶିର ବାହାର ଦେଖି ଚକିତ ହେଲେ,
 ହନୁମାନ ଡାକି ଶ୍ରୀମୁଖେ ରାମ ଆଦେଶ ଦେଲେ ।
 ଦୁର୍ଗତିନାଶିନୀ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ଯୁଗଳ,
 ପୂଜିବ ବହନ ଆଶା ଯା ଦେବୀ ହ୍ରଦୁ କମଳ ।
 ଗୋଟିଗୋଟି କରି ଲକ୍ଷକ ଶତଦଳ କମଳ,
 ସ୍ଥିର ମନେ ହେଉ ଆଶିଷୁ ଗଡ଼ ନ ଯାଉଁ ବେଳ ।
 ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଶିରେ ଧରିଣ ହନୁ ବିହମି ଗଲୁ,
 ଦେବୀ ହ୍ରଦତଟେ ଯାଇଣ ବେଗେ ପ୍ରବେଶ ହେଲୁ ।
 ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲକ୍ଷକ ପଦ୍ମ ତୋଳି ମାରୁତି,
 ଶ୍ରୀରାମ ନିକଟେ ପ୍ରବେଶ ହେଲୁ ଆସି ଝଟତି ।
 ଜଗତ ଜନନୀ ଶ୍ରୀରାମ ମନ ବିଡ଼ିବା ପାଇଁ,
 ଅଦୃଶ୍ୟ ହରିଲେ ପୁଲକ ଶୂନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଥାଇ ।
 ପଦ୍ମ ପୁଲ ଦେଖି ଶ୍ରୀରାମ ମନେ ହରଷ ହେଲେ,
 ଦଶଭୁଜା ପୂଜା ବିଧାନମାନ ଯୋଗାଡ଼ କଲେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣକୁମ୍ଭ ଚୂଡ଼ ପଲ୍ଲବ ନାରିକେଳ ଶ୍ଳାପିଲେ,
 ଚଉଦଗେ କପି ସେନା ଏ ଜାନ୍ତପାତି ବସିଲେ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସଙ୍ଗେ ଶ୍ରୀରାମ ବସି ପଦ୍ମ ଆସନେ
 ଦୁର୍ଗାପାଦେ ସୁତ କରନ୍ତି ପୂଜା ବେଦ ବଚନେ । ୨।
 ଦୁର୍ବାସତ ବିଲ୍ୱ ପଲ୍ଲବ ସଙ୍ଗେ ବାସ ଚନ୍ଦନ,
 ନିବେଦି କରନ୍ତି ଜଗତ ଜନନୀ ଆବାହନ ।
 ମାଳ ମାଳ କରି ମନ୍ଦାର ମାଳ ଦେଲେ ଲମ୍ବାଇ
 ଭକତ ବସୁଳା ଦେନଲେ ଅନ୍ତରାକ୍ଷରେ ଥାଇ ।
 ଧୂପ ଘାପ ଅନ୍ତେ ନୈବେଦ୍ୟ ପଦ୍ମ ଚମ୍ପା କଦଳୀ,
 ସମର୍ପଣ ନତ ମସ୍ତକେ ଦେଲେ ପୁଷ୍ପ ଅଞ୍ଜଳି ।
 ଚଣ୍ଡିକା ଚରଣ ଯୁଗଳ ରାମ ହୃଦରେ ଧାୟି
 ଗୋଟି ଗୋଟି ଗଣି ହମେଶ ସବୁ ଦେଲେ ଚଢ଼ାଇ ।
 ଲକ୍ଷେ ପଦ୍ମଫୁଲ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ହୋଇଲ ଉଷା
 ବିଷୁୟ ହୋଇଣି ଶ୍ରୀରାମ ଦେଶ କଲେ ଛଳନା ।
 ହନୁମାନ ମୁଖ ଅନାଇ ରାମ କହନ୍ତି ଧୀରେ,
 ଏକ ଲକ୍ଷ ପଦ୍ମ ଗୋଟିଏ ଉଷା ହେଲ ବିଧିରେ ।
 କରଯୋଡ଼ି ତହୁଁ ବିନୟେ ଭାଷେ ପବନ ସୁତ,
 ତବ ଆଜ୍ଞା ଶିରେ ଧରିଣ ଗଲି ହେ ରାଜନାଥ ।
 ଦେଶ ହ୍ରଦ ଦେବ ଲକ୍ଷେକ ପଦ୍ମ ଆଣିଲି ଗଣି,
 ଉଷା ହେଲ ଫୁଲ କିପରି ନ ପାରିଲି ତ ଜାଣି । -
 କୃପା ବନ୍ଧୁ ଦାସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ହେଉ ଆଦେଶ ବାରେ,
 ପଦ୍ମବନେ ଯାଇ ଫୁଲେକ ଦେନ ଆସିବ ଖରେ ।
 ମନ୍ଦେ ହସି ରାମ ଭାଷିଲେ ମନେ ନ ଭଲ କିଛି,
 ଦଟିଥିବା ପଦ୍ମ ପୂରଣ ପାଇଁ ଉପାୟ ଅଛି । ୩।
 ଦାସଠାରେ ଛନ୍ଦ କଲେଣି ନିଶ୍ଚେ ଜଗତମାତ,
 ଆଚରିଲେ ମାୟା ଅଭୟା ଏହା ହୁଏ ପ୍ରସାଦ । ୩୧।

ପଦ୍ମ ନୟନକ ବୋଲନ୍ତି ମୋତେ ଜଗତପାଳ,
 ପଦ୍ମନେତ୍ର ନାମ ମୋହର ଆଜି ହେଉ ସାର୍ଥକ ।
 କମଳ ଅଗ୍ରବେ କମଳ ନେତ୍ର ମାରୁ ଚରଣେ,
 ଅରପିଣ ପୂଜା ପାରିବି ଅତି ଆନନ୍ଦେ ମନେ ।
 ଏତେ କହି ବସ ଚୂଣୀରୁ କାଢ଼ି ସୁଖସଖ ଶର,
 ପଙ୍କଜ ନୟନ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ହେଲେ ବାହାର ।
 ଶର ଘେନି ତଷ୍ଟି ଖୋଲିବା ବେଳେ ଜଗତପାତ,
 ଭସା ହୋଇ ଦେଖା ଧଇଲେ ବେଶେ ଶ୍ରୀରାମ ହସ୍ତ ।
 ମୃଦୁ ମୃଦୁ ହସି ଭାଷନ୍ତି ଦେଖା ମଧୁର ଗୀର,
 ଶାନ୍ତ ହୁଅ ବସ୍ତ୍ର ବିପଦେ ଏତେ ନୁହ ଅଧୀର ।
 ବାହା ବରେ ବଳି ରାବଣ ଯି ଶୁବନ ବିଜୟୀ,
 ବ୍ରହ୍ମଣରେ ବଧ ରାମସ ଉଦ୍ଧାର ବଇବେହୁ ।
 ଦୁଷ୍ଟ ନାଶ ପରୁ ପାଳନ ସୁସ୍ଥକର ଅବନୀ,
 ଆଜିଠାରୁ ମୁଁହିଁ ତେଜିଲି ଏ ଲଙ୍କା ରାଜଧାନୀ ।
 ଭାବ ଦେଖି ବଣ ହୋଇଲି ବସ୍ତ୍ର ସେବା ବିଧରେ ।
 ଆଜୁଁ ଏ ଦବସ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରହୁ ଶିତି ମଧ୍ୟରେ ।
 ମହାଶୂର୍ମୀ ନାମେ ଆଶ୍ୱିନ, ଶୁକ୍ଳ ଅଷ୍ଟମୀ ଦିନ
 ଯେ ମୋତେ ପୂଜିବ ଲଭିବ ଅନ୍ତେ ମୋର ଚରଣ ।
 ଧନ ଜନ ଯଶ ଆୟୁଷ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇବ ଶିଘ୍ର,
 ଚଉବର୍ଗ ଫଳ ଲଭିବେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଉକତି କରି ।
 ଅପୁଷ୍ପିକ ସୁସ୍ଥ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ମୋତେ ପୂଜିବେ ଯେବେ,
 ବିଷ୍ଣୁ ଭକ୍ତ ପୁଅ କୋଳରେ ଜାତ ହୋଇବ ତେବେ ।
 ଭାଇମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ମନେ କାମନା କରି,
 ବ୍ରତ ଚଢ଼ାଇଲେ ଚରଣେ ଭାଇ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ହରି ।
 ଶଏଆଠ ଦୁବ ଅକ୍ଷତ ଦେଖିଲ ରହି ଉପାସ
 ଶଏଆଠ ବର୍ଷ ଭାଇର ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଆୟୁଷ ।

ମନ ବଢ଼ିବାକୁ ହରିଲି ଗୁପ୍ତେ ପଦ୍ମଫୁଲ,
 କୁଣ୍ଡାଣ୍ଡ ଫୁଲଟି ହୋଇବ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କମଳ ଭୁଲ ।
 ମହା ଅଷ୍ଟମୀରେ ଏ ଫୁଲ ମୋର ଚରଣେ ଦେଲେ
 ଲକ୍ଷେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ମଫୁଲର ଭୁଲ ହୋଇବ ଭଲେ ।
 ଖୋଜୁଥିଲେ ଶରେ ନୟନ ସୀତା ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ,
 ସୀତାଫଳ ଆଣି ମୋହର ବଡ଼ ଶରଧା ହୋଇ ।
 ଅଇସୁଲକ୍ଷଣୀ ପ୍ରିୟ ଏ ଉପବାସରେ ରହି,
 ସୀତାଫଳ ଯେବେ ଚରଣେ ମୋର ଦେବେ ଚଢ଼ାଇ ।
 ଦୁଃଖ ଚିନ୍ତା ଯାଇ ଭାବର ସୁଖ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇବ,
 ରୋଗ ଶୋକ ମୋର ପ୍ରସାଦୁ ତାର ଦୁରେ ରହିବ ।
 ନାରିକେଳ ଚମ୍ପା କଦଳୀ ଆଖୁ ମୋହର ପ୍ରିୟ
 ଏହା ଦେଖି ମୋତେ ପୂଜିଲେ ସବୁ ଅନିଷ୍ଟ କ୍ଷୟ । ୪୩
 ଶୁଣିଣ ଶ୍ରୀରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କପି ସେନା ଆକ୍ରମ,
 ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗେ ନମିଲେ ଅଭୟା ପଦ୍ମପାଦ ତଳର ।
 ସିଦ୍ଧ ହେଉ ମନକାମନା ଦେଖି ଅଶିଷ କଲେ,
 ବ୍ରହ୍ମଣର ଭେଦ ଶ୍ରୀମୁଖେ ବିସ୍ତାରିଣ କହିଲେ ।
 ଏହି ରୂପେ ହେଲ ଅଷ୍ଟମୀ ଜଗତରେ ପ୍ରକାଶ,
 ଦଶଭୁଜା ରାମ ପୂଜିଲେ ଆସି ହୋଇଲେ ବଶ ।
 ଓଷାଭିଜନାନେ କଦଳୀ ନାରିକେଳ ଆବର,
 ସୀତାଫଳ, ପାଣିକଖାରୁ ଫୁଲ ବେଲପତର ।
 ଦୁର୍ବାକ୍ଷତ ସଙ୍ଗେ ବରତମାନ ଦିଅ ଚଢ଼ାଇ
 ହଳହଳ ଦିଅ ସୁଦୟା କରବେ ମହାମାୟା ।
 ଛପନ ପଦରେ ଦିଅ ସୁଦୟା ଗୁଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ,
 ଦୁର୍ଗାପଦ ଧ୍ୟାୟି ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ଗୀତେ କହିଲ । ୪୪

ଚମ୍ପାବତୀ ନାମେ ନଗରୀ ରାଜା ବିହମସେନ,
 ଅତି ଧାର୍ମିକ ସେ ପାଳନ୍ତି ପ୍ରଜା ପୁଣି ସମାନ ।
 ପାଟ ମହାଦେବ ତାଙ୍କର ନାମ ମଦନାବତୀ,
 ସବୁ ସୁଲକ୍ଷଣୀ ଅରୁଣା ନାମେ ଏକ ଦୁହିତା ।
 ରମ୍ଭା ଜଣି ରୂପ, କୁମାରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୋଳ ବରଷ,
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପମର ଆସିଣ କବା ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ।
 ଯଜ୍ଞବନ ଚନ୍ଦ୍ର ସକଳ ଅଙ୍ଗେ ଦେଲଣି ଦେଖା,
 ରଙ୍ଗେ ସଖୀ ସଙ୍ଗେ ବିହରେ ଚିତ୍ତେ ନଥାଇ ଦକା ।
 ଭାଷେ ଜେମା ଦିନେ ବଞ୍ଚିଲ ଗଡ଼ ଗଲଣି ବେଳ,
 ବୁଲି ବୁଲି ଉପବନ୍ତ ଗୋ ବାଛୁ ତୋଳିବା ଫୁଲ
 ହରଷରେ ରାଜ ଉଦ୍ୟାନେ ପରବେଶ ସରବେ,
 ଫୁଲମାନ ତୋଳି ଶେଳନ୍ତି ଯଜ୍ଞବନ ଗରବେ ।
 ବାରସେନ ନାମେ ସୁଧୀର ରାଜ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରବର,
 ପତ୍ନୀ ନାମ ଅଟେ କମଳା ସେବେ ଦୁର୍ଗାପୟାର ।
 ମତିଗତି ଥାଇ ବେନିଙ୍କ ସଦା ଅମ୍ବିକା ପଦେ,
 ପୁଷ୍ପକନ୍ୟା ଦୁଇ ଲଭିଲେ ଭଗବତୀ ପ୍ରସାଦେ ।
 ମାଳତୀ ମଦନ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ନାମ ତାଙ୍କର
 ବାଳକାନ୍ତ ଦୁହେଁ ସେବନ୍ତି ଭଗବତୀ ପୟାର ।
 ନିର୍ମଳ ମନରେ ଅଭୟା ପଦେ ଭଜନ୍ତି କରି,
 ଜନନୀ ପ୍ରସାଦୁଁ ଥାଆନ୍ତି ରୋଗ ଶୋକ ପାଶୋରି ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ଅସଲ ଅଶ୍ରୁ ଉପରେ ଚଢ଼ି,
 ସୁକୁମାର ଅଙ୍ଗ ଭୂଷଣମାନ ଯାଉଛି ଜଡ଼ି ।
 ବୁଲି ବୁଲି ଶ୍ରମେ ମଦନ ତୃଷା ଆତୁର ହୋଇ,
 ଜଳ ପାନ ଆଶେ ପ୍ରବେଶ ରାଜ ଉଦ୍ୟାନେ ଯାଇ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ସୁତ ଚୂଷା ଆତୁରେ ତହିଁ ମିଳିଲ ଆସି,
 ଦେଖିଲେ ମରତେ ଉଠିଛି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରଦଶଶୀ ।
 ବିସ୍ମୟେ ଅରୁଣ ନନ୍ଦିତ ରୂପ ସରସୀ ଜଳ,
 ପାନ କଲ ଚୂଷା ଆତୁର ତା ନୟନ ସୁଗଳ ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ରୂପ ଦେଖି ସୁନ୍ଦରୀ,
 ମନେ ମନେ ହୃଦ ଆସନେ ବର ନେଲଣି ବର ।
 ଚାରିତରୁ ସହୁଁ ଏକସେ ଆସି ହେଲ ମିଳନ,
 ହସିଣ ଅରୁଣା ପୁଚ୍ଛିଲେ ଆଗମନ କାରଣ ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ମଧୁରେ ଭାଷେ ପିଇବି ଜଳ
 ଅରୁଣା କରୁଣା ଦୁଃଖୀ କହେ ଲାଗିବ ମୂଲ ।
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରିକା ମଦନ ଜେମା ହସ୍ତରେ ଦେଲ,
 ରାଜଜେମା ଦେଲ ଲମ୍ବାଇ ପ୍ରୀତିବରଣମାଳା ।
 କଣୋର କଣୋରୀ ଗୁପ୍ତେ ପ୍ରଣୟକୁ ରଚିଲେ,
 ସଙ୍ଗ ସହଚରୀ ବିରୁଦ୍ଧ ପରମାଦ ଗଣିଲେ । ୨୦ ।
 ଦିନୁ ଦିନୁ ଫମେ ବଢିଲ ପ୍ରୀତି ଲାଳା ଗୁପ୍ତ
 ମନେ ଆନ ଲାଳା ଭିଆଣ କଲେ ଜଗତମାତ ।
 ମହାରାଣୀ ଦିନେ କହିଲେ ରାଜା ମୁଖ ଅନାଇ,
 ପୁରା ଝିଅ ଘରେ ରଖିବା ଅବହତ ଅଟଇ ।
 ବିବାହ ବୟସ ଝିଅର ଆସି ହେଲ ପ୍ରବେଶ,
 ଝିଅ ଯୋଗ୍ୟବର ବହନ ବୁଝି ହେ ନରଈଣ ।
 କହିଲେ ନୃପତି ଜେମାର ଶୁଭ ବିବାହ ପାଇଁ,
 ରୂପେ ଗୁଣେ ବାଛି ରଖିଛି ସୁକୁମାର ଜୁଆଇଁ ।
 କୁମାରୀ ପାଟଣା ରାଇଜେ ଜେମା ଶୁଣୁର ଘର,
 ମାଘ ଶୁକ୍ଳ ଶୁଭ ପଞ୍ଚମୀ ଲଗ୍ନେ ବରବା ବର ।
 ବାହାଘର କଥା ଶୁଣିଣ ଜେମା ଅସିଲ ଧାଇଁ
 କହିଲ ମାଆଲେ ଆନରେ ବିଷ ଦୋଇବି ନାହିଁ ।

୧୨ ଯଦି କହୁ ଝିଅ ରାଜଜେ ରହି କରିବ ଘର
 ଜୁଆଁ କରିଣ ବନ୍ଧନ ବରଂ ମଦନ ବର ।
 କହିଲେ ରାଜନ ଝିଅଲେ ଶୁଣ ମୋର ବରନ,
 ମନ୍ତ୍ରୀପଦେ ତାର ପିଅର ଖଟେ ମୋର ଚରଣ ।
 ରାଜଜେମା ହେବ ବିବାହ ଛୁର ରୁକରଟାକୁ,
 ଅବହତ କଥା ସିନା ଲେ ଅପଖ୍ୟାତି କୁଳକୁ ।
 ଆନେ ବର ବାଛ ଜେମା ଲେ ଦେଖି ରାଜକୁମାର,
 ଜେମା କହେ ନିଶ୍ଚେ ମରବି ତେବେ ଖାଇ ଜହର ।
 ଶୁଣିଣ ରାଜନ ଅନ୍ତରେ ହେଲେ ଚିନ୍ତିତ ଅତି
 ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ଝିଅର ଏକା ମଦନ ପତି ।
 କଢ଼ିଫୁଲ ଫୁଟି ବିକାଶ କଲ ମହକ ବାସ
 ଦାସୀ ମୁଖୁ ରଜା ଶୁଣିଲେ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରୀତି ସନ୍ଦେଶ ।
 ବିରୁରଲେ ଝିଅ କୁଳରେ ଦେଲ ଲଗାଇ କାଳି,
 ଲୋକ ଅପବାଦ କଥାକୁ ମନେ ବସିଲେ ଭାଳି ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ପାଇଁ କି ଝିଅ ବସିଛି ରୁଷି,
 ମରାଇବି ମନ୍ତ୍ରୀ କୁମର ଗୁପ୍ତ ଭାତକ ପେଶି ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ରକତ କାଳି କରିବି ଟିକା,
 କଳଙ୍କ ମେଣ୍ଟିବ କୁଳର ଯିବ ହୃଦୟ-ଦକା ।
 ମନ୍ତ୍ରୀ କାନ ନୋହୁ ପ୍ରସାଦୁ ତାକୁ ପାରିଧ ପାଇଁ
 ଗୁପ୍ତେ ଭାତକ ସଙ୍ଗତେ ଦେବି ବନେ ପଠାଇ ।
 କଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ ସୁତ ମାରବି ଜେମା ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ,
 ବିରୁର ନୃପତି ଶୋଇଲ ରହୁପଲଙ୍କେ ଯାଇ ।
 କାହିଁ କହେ ପ୍ରିୟ ସଜନୀ ଆଗେ ସେ ଜେମାଦେବି,
 ଆନ କାହା ଗଲେ ବରଣମାଳା ଦେବି ଲେ ସଞ୍ଜ ?
 ମଦନସୁନ୍ଦର ପଦେ ତ ଜୀବ ସାରିଛୁ ବିକି
 ନାହିଁ କଲେ ପିତା ମରବି ନିଶ୍ଚେ ଗରଳ ଡୋକି ।

ସଖୀ ଏକ ଭାଷେ ଅଛୁଣି ଶୁଣି ମୋର ଉତ୍ତର,
 ହର-ମନୋହରୀ ହେବେ ମନ ବେଦନା ତୋର ।
 କାଲି ମହାଶ୍ଵମୀ ବରତ ହେବ ମାଆର ପୂଜା,
 ହେବ ମନବାଞ୍ଛା ପୂରଣ ସେବଲେ ଦଶଭୁଜା ।
 ଅମ୍ଭିକା ପ୍ରସାଦେ ଲଭିବୁ ସଦା ମଦନ ବର,
 ପ୍ରସାଦରୁ ପୂଜା ବିଧାନମାନ ଯୋଗାଡ଼ କର ।
 ବୟାଳିଣ ପାଦ ଚୂଳିପୁ ଛୁଇଁ ଦେଲ ପୂରଣ
 ଦ୍ଵିଜ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର କହି ଦୁର୍ଗା ପାଦେ ଶରଣ ।

ଚତୁର୍ଥ ଛାନ୍ଦ

ନିଶି ଶେଷେ ଉଷା ନିଶାନ ସାଜେ ମନ୍ତ୍ରିଲ ଧରା,
 ପ୍ରକୃତି ସୁନ୍ଦରୀ ମେଲୁଇ ଦେଲ ଶୋଭା ପସରା ।
 କାକ ଶବ ଦେଲ ବସିଣ ବାଡ଼ି ସଜନୀ ଡାଲେ,
 ଗେହ୍ଲାଇ ହିଅକୁ କମଳା ଆଣି ଧଇଲେ କୋଳେ ।
 ମୃଦୁ ମୃଦୁ ହସି କହନ୍ତି କରେ ଆର୍ଜିସି ଶିର,
 ଆଉ ଦୁଇଦିନେ ଯିବୁ ଲେ ମାଆ ଶୁଶୁର ଘର ।
 କେତେ ନିଦ ଯାଉ ସକାଳ ଆସି ହେଲୁଣି ପରା,
 ହସିବେ ଲେ ଶାଶୁ ନିଶନ୍ଦ କେତେ କରି ଟାପରା ।
 ନ ଶିଖିବୁ ଯଦି ଆଜୁଁଲେ ଘରକର ଆରୁର,
 ଶାଶୁଘର କଥା ଶୁଣିବା ସିନା ହୋଇବ ସାର ।
 ମାଆଘର ଦୁଇଦିନିଆ ସେତ ବାରିକି ବତା
 ବସିଣ ମାଲତୀ ନୁଆଁଇ ଦେଲ ତଳକୁ ମଥା ।
 କହିଲେ ଜନନୀ ଆଜି ଲେ ମହା ଅଷ୍ଟମୀ ବ୍ରତ,
 ଉପବାସ ଦୁର୍ଗା ପୂଜିଲେ ହୁଏ ଭାଇର ହିତ ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ଭାଇର ଶୁଭ କାମନା କରି,
 ଉପବାସେ ରହି ନାମିଲ ମନେ ସେବେ ଶଙ୍କର ।

ଭଉଣୀର ଭାଇ ଭଉଣୀ କଥା ସଂସାରେ ଅଛି,
 ଭାଇ ସୁଖେ ଥିଲେ ତୋହର ଉଣା ନୋହିବ କିଛି ॥
 ସମ୍ପଦେ ବିପଦେ ସଂସାରେ ଭାଇ ହୁଅଇ ସାହା,
 ଭାଇ ସିନା ସୁଖେ ଦୁଃଖେଲେ ହେବ ପଛରେ ଠିଆ ।
 ଭାଇକୁ ଭଗାରି ବୋଲନ୍ତି ଅତି ମୁରୁଖ ପଣେ,
 ଭାଇ ବିନା ଭବେ ଭଉଣୀ ଆଉ କେ ନାହିଁ ଜଣେ ।
 ମନ କଥା ଭାଇ ଜାଣଇ ବରଷକରେ ଥରେ,
 ଦୁଆର ମଡ଼ାଇ ସଂସାରେ ମୁହଁ ଉଜ୍ଜୁଳ କରେ ।
 ଦୁର୍ଗତି ନାଶିନୀ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ପଦ ସେବିବୁ ଯେବେ,
 ଦୁର୍ଗା ରଖିଥିବେ ଭାଇକି ତୋର ସରବ ଶୁଭେ ।
 ମାଳତୀ କହୁଛି ମାଆ ଗୋ ବୁଡ଼ ପାଳିବ ମୁହଁ,
 ଉପବାସେ ବିଧିବିଧାନ ମୋତେ ଦିଅ ବତାଇ ।
 କୋମଳ ବଚନେ କମଳା କହୁଅଛି ତଥାରି,
 ଫୁଲ ଫଳ ଆଠ ବର୍ଣ୍ଣର ଆଣି ଯତନ କରି ।
 ଶିଏଆଠ ଦୁବ ନିର୍ମଳ ସ୍ଥାନୁ ତୋଳି ଆଣିବୁ,
 ଶିଏଆଠ ଉଆ ଗୁଞ୍ଜଳ ବାଛି ଯହେ ରଖିବୁ ।
 ଦେବକୁ ଭୁଲିଯା ଦେବଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ଦହନା ଡାଳ,
 ଆଣିବୁ ଅଁଳା ସଙ୍ଗତେ ଶହେ ବେଲପତର ।
 ସ୍ନାନ ପାଇଁ ଯିବୁ ହଳଦା ବଟା ଅଂଳା ନେଇ,
 ଘାଟ ପୂଜା ବିଧି ଝିଅ ଲେ କହୁଅଛି ବୁଝାଇ ।
 ବାଲୁକା ବେଦିଏ ସ୍ଥାପିବୁ ଦୁର୍ଗା ପୟର ଧାସୀ,
 କାଠ ଗୁରିଖଣ୍ଡ ପୋତିବୁ ତାର ଉପରେ ନେଇ ।
 ହଳଦା ଅରୁଆ ଗୁଞ୍ଜଳ ଆଗେ ବନ୍ଦାଇଦେବୁ,
 ଫୁଲ ସଙ୍ଗେ ଦେବୁ ଚଢ଼ାଇ ଚକି କାକୁଡ଼ି ସବୁ ।
 ନାଉ ପରିମାଣ ଜଳରେ ବେଗେ ସ୍ନାହାନ ସାରି,
 ଏକମୁହଁ ହୋଇ ଘରକୁ ଝିଅ ଆସିବୁ ଫେରି ।

ଦିନଯାକ ରହି ଉପାସ ଗପ ବେନି ପ୍ରହରେ,
 ପୂଜକୁ ଅଭୟ ଚରଣ ଶୋଭଣ ଉପରୁରେ ।
 ଦୁଃଖାସତ ସଙ୍ଗେ ବରତ ବାନ୍ଧ ଦେବୁ ଚଢ଼ାଇ,
 ଦ୍ଵିଜ ମୁଖୁ କଥା ଶୁଣିବୁ ଅତି ହରଷ ହୋଇ ।
 ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇଣ ଆରୁର୍ଯ୍ୟ ମନ ତୋଷିବୁ ଯେବେ,
 କଥା ଶୁଣି ତୋର ସୁଫଳ ଲଭ ହୋଇବ ତେବେ,
 ପ୍ରସନ୍ନ ଉଠିଣ ସ୍ଥାନାଦି ପୂର୍ବପରି ସାରିବୁ,
 ଦଧି ମଧୁ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ସାତରଣା ଭକ୍ତିବୁ ।
 ପାଳଟିଣ ନୂଆ ବସନ ବ୍ରତ ପିନ୍ଧିବୁ ଯାଇ,
 ଭାଇକୁ ଉତ୍ତମ ଆସନେ ଡାକି ଦେବୁ ବସାଇ ।
 ଦୁର୍ଗାପ୍ରଦେ ଚଢ଼ା ଅକ୍ଷତ ଦୁବ ଯତନେ ଆଣି,
 ଭାଇ ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଝାଡ଼ିବୁ ଧର ଶତେକ ଗଣି ।
 କହିବୁ ଦୁର୍ଗେ ଗୋ ଭାଇର ମୋର ଅରିଷ୍ଟ ଯାଉ,
 ସୁଦୟା କର ମୋ ଭାଇଟି ସର୍ବ ଶୁଭରେ ଥାଉ ।
 ଗୋଟି ଗୋଟି କରି କମଳା ସବୁ ଦେଲେ ବଢ଼ାଇ,
 ବରତ ପାଳିଲା ମାଳତୀ ଅତି ହରଷ ହୋଇ ।
 ଏଥୁଅନ୍ତେ ଆନ ଚରିତ ଶୁଣ ହୋଇ ହରଷ,
 ଅଭୟା ମନ୍ଦିରେ ଅରୁଣା ଯାଇ ହେଲ ପ୍ରବେଶ । ୩୦ ।
 ଧୂପ ଘାପ ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ରକ୍ତ ମନ୍ଦାର ମାଳେ,
 ପୂଜଣ ଶରଣ ପଶିଲ ଦେବୀ ଚରଣ ତଳେ ।
 ପଶତ ପ୍ରସାଦି ଅରୁଣା ଭାଷେ କରି ଭକତି,
 କୃପାକର ମାତା ପ୍ରାପତ ହେଉ ମନ୍ଦନ ପତି ।
 ମଉନେ ଭାଷିଲେ ଅଭୟା ବାଞ୍ଛା ହେଉ ସଫଳ,
 ପଶତେ ପଡ଼ିଲ ମାଆର ମଥା ମନ୍ଦାର ଫୁଲ ।
 ଜନନୀ କରୁଣା ଅରୁଣା ମନେ ବିଚାର କରି,
 ଭରକୁ ଫେରିଲ ଦେନି ଫୁଲ ଭକତି ଭରି

ମହାରାଜା ଏଣେ ଘାତକ ସଙ୍ଗେ କଲେ ବିରୁଦ୍ଧ,
 ଉଆସକୁ ନେଲେ ଡକାଇ ମେ ମଦନସୁନ୍ଦର ।
 କହିଲେ ଶରଧା କରନ୍ତୁ ଝିଅ ମୃଗ ମାଉଁସେ
 ଧନୁଧର ବେଗେ ବନକୁ ଯାଅ ଶିକାର ଆଣେ ।
 ଲୋକ ଜଣେ ଯିବ ସଙ୍ଗରେ ବନେ ନ ଯିବ ଏକା
 ସାହା ହୋଇ ଯଙ୍ଗେ ରହିବ ଚିତ୍ତେ ନ ଥିବ ଦକା
 ଧନୁଶର ଧରି ହରଷେ ରାଜା ଆଦେଶ ପାଳି
 ଘାତକ ସଙ୍ଗରେ କୁମର ଗଲା ବନକୁ ଚଳି ।
 ନ ପାଇଲେ କିଛି ଶିକାର ବୁଲି ଜଙ୍ଗଲ ଯାକ
 ତରଳ ଦେଖିଣ ଚାଲିଲ ପଛେ ପଛେ ଘାତକ ।
 ନିବିଡ଼ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୁହେଁ ହେଲେ ପ୍ରବେଶ,
 ନ ପାରିଲା ଜାଣି କୁମର ରାଜ କୁଟ ଆଦେଶ ।
 ଜନଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଘାତକ ଯହୁଁ ନେତ୍ରେ ଦେଖିଲା,
 ପଛରୁ କୁମର ବଧୂବା ପାଇଁ ତିଆରି ହେଲା ।
 ଅନ୍ତରାଳେ ଥାଇ ଅଭୟା ଦେଲେ ମାୟା ଉଆଇ,
 ବ୍ୟାଘ୍ର ଏକ ଧାଇଁ ଆସୁଛି ମୃଗ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ । ୫୦
 ଏହା ଦେଖି ଦୁହେଁ ଅନ୍ତରେ ଲଭି ବହୁତ ଭୟ,
 ମନେ ମନେ ହେଜି ବସିଲେ ଜୀବନର ଉପାୟ ।
 ପ୍ରାଣର ବିକଳେ ଘାତକ ତହୁଁ ଗଲା ଦଉଡ଼ି,
 ମୃଗ ଛୁଡ଼ି ବ୍ୟାଘ୍ର ଘାତକ ପରେ ବସିଲା ମାଡ଼ି ।
 ବୁକୁ ବିଦାରିଣ ଦଶନେ ପାନ କଲା ରୁଧିର,
 ମଦନ ପଛରେ ଲୁଚିଲା ମୃଗ ହୋଇ କାତର ।
 ବିସ୍ମୟେ ମଦନ ସୁନ୍ଦର ତାକୁ ଧଇଲା ଯାଇ
 ଘାତକକୁ ମାରି ଜୀବନେ ବ୍ୟାଘ୍ର ଗଲା ପଳାଇ ।

ରଖିଲେ ଅଭୟା ଅଭୟ ଦାନେ ଦାସ ଜୀବନ,
 ମୃଗ ଶିଶୁ ଦେନ ସଙ୍ଗରେ ବାହୁଡ଼ିଲା ମଦନ ।
 ବିପଦ ନାଶିନି ବିପଦେ ଯାହା ହୋଇବେ ଯାକୁ,
 ନର ପୁର ହୋଇ ବଇଶ କିଏ କରିବେ ତାକୁ ।
 ଛୟାଳିଶ ପଦେ ଚତୁର୍ଥ ପୁଅ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ,
 ଦୁର୍ଗାପଦ ଧାୟୀ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ଗୀତେ କହଇ । ୪୭

ଗୃହେ ଆଇଁ ଏଣେ ରାଜନ ମନେ ଭାଳନ୍ତି ବସି,
 ଫେରି ନ ଆସିଲା ଭାତକ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଲା ଆସି ।
 କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବ ସଫଳ ଏଣୁ ବିଳମ୍ବ ତାର,
 ମନ୍ତ୍ରୁଥିବ ନିଶ୍ଚୟ ମଦନ ଭାବନର ହୃଦୟ ।
 ପ୍ରକାଶ କରିବ ଶିଳାର ଅର୍ଥେ ଗଲା ବନକୁ
 ଦୋରବନେ ବାଦ ଖାଇଲା ମଦନ ସୁନ୍ଦରକୁ ।
 ଏସନ ସମୟେ ମୃଗ ଶିଶୁକୁ ଧରି ମଦନ,
 ପରବେଶ ହେଲା ବିରସେ ଯହିଁ ବିଜେ ରାଜନ
 ବିପ୍ରାରି କହିଲା କାନନେ ଘଟିଥିବା ବୃକ୍ଷନ୍ତ,
 ଶୁଣିଣ ବିସ୍ମୟେ ରାଜନ ଦେଲେ କପାଳେ ହାତ ।
 ଛଳ ବାକ୍ୟେ ପୁଣି କହିଲେ ବାବୁ ନ ଭାଳ କିଛି,
 ନୟତି ନୟମ ଲଢ଼ିବା ପାଞ୍ଚ କାହାର ଅଛି ।
 ଶ୍ରମ ଲଭିଅଛ ଶିଳାର ଆଶେ ତୁମି କାନନେ
 କ୍ଳାନ୍ତି ଦୁରଜର ବସିଣ କ୍ଷଣେ ସୁଖ ଆସନେ ।
 ବ୍ୟାଘ୍ର ମୁଖେ ମୃଗ ଆଣିଛ ମନେ ବାନ୍ଧୁ ପାହୁପ,
 ମୃଗ ପାଇ ଜେମା ମନରେ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ହରଷ ।
 ମନେ ବିରୁଦ୍ଧିଲା ରାଜନ ବାଟେ ଗଲା ବରତ,
 ଭୋଜନେ ଭୁଞ୍ଜାଇ ଜହର ନିନାଶିବ ଅସତ ।
 ବୁଟୁବାକ୍ୟେ ତୋଷି କୁମର ଅନ୍ତପୁରକୁ ଗଲେ
 ଭୋଜନରେ ବିଷ ମିଶାଇ ଦେନି ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ।

କହିଲେ ହରଷେ ଦେଇଛୁ ଝିଅ ଏ ଉପହାର,
 ପ୍ରୀତିଭରେ ତହିଁ ମଦନ ସବୁ କଲ ଆହାର ।
 ବେଳୁବେଳୁ କାଳ ଗରଳ ହମେ ଅଇଲା ଘୋଟି
 ଅଜ୍ଞାନେ ପଡ଼ିଲେ କୁମର ମଘା ଉପରେ ଲେଟି
 ଦେଖିଣ ରଜନ ମନରେ ଅତି ହରଷ ହୋଇ
 ଗୁପ୍ତେ ଦରିଆ ମଝିରେ ତାକୁ ଦେଲେ ଉଠାଇ ।
 ରତି ଦୁଇଦିନ ଗଡ଼ିଲା ପୁଅର ନାହିଁ ଦେଖା
 ବିରୁଦ୍ଧ ବିରୁଦ୍ଧ କମଳା ମନେ ଲଭିଲେ ଶଙ୍କା ।
 ମାଆ ଝିଅ ଦୁହେଁ ଉପାସେ ରହିଥିଲେ ଯେବାରେ
 ପୂଜା ଆରମ୍ଭିଲେ ମାଆର ଯେବା ଅଟେ ବିଧିରେ । ୧
 ନାନା ବର୍ଣ୍ଣେ ରଞ୍ଜି ଲାଗିଲେ ଅମ୍ବିକା ଚନ୍ଦ୍ରପଟ
 ତାର ତଳେ ଦବ୍ୟ ଆସନେ ସ୍ଥାପି ରଖିଲେ ଘଟ ।
 ନାରିକେଳ ଚୁଡ଼ପଲ୍ଲବ ରକ୍ତାଙ୍ଗୀନ ବସନ
 ଘଟପରେ ସ୍ଥାପି ମଣ୍ଡିଲେ ଦେଖା ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ।
 ଶୁଭ ହୃଦୟକି ପକାଇ ଦେଲେ ଜାଗର ଜାଳ
 ଶୋଳ ଉପରୁରେ ପୂଜିଲେ ଦୁର୍ଗାଚରଣେ ଡାଳି ।
 ବେଲପତ୍ର କଳାଦହନା ସରୁ ଅଂଶୁଳା ଡାଳି,
 ଫଳସଙ୍ଗେ ଦେଲେ ଚଢ଼ାଇ ରକ୍ତ ମନ୍ଦାର ମାଳ ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ମଙ୍ଗଳ ମନେ କାମନା କଲେ
 ଫୁଲ ଦୁବାସିତ ବରତ ଯହେ ଚଢ଼ାଇ ଦେଲେ । ୨୦

— ୦ —

କରଯୋଡ଼ି ତହୁଁ ମାଳତୀ କହେ ଭକତି କରି
 ଭାଇକି ମୋହର ସରବ ଶୁଭେ ରଖ ଶଙ୍କଷ ।
 ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳ ଦେଇ ଅଭୟା ପଦେ ଶରଣ ଗଲେ
 ଭବମୟୀ ମାତା ଭକତି ପୂଜା ଭାବେ ଦେନିଲେ ।

ଭକତ ବସୁଳା ବୋଲିଣ ଭବେ ଉଡ଼ଇ ବାନା ।
 ଭକତି କରିଣ ସେବିଲେ ପୁରେ ମନକାମନା ।
 ଭକତିରେ ବଣ ହୋଇଲେ ଭାବ ଦେଖି ତାଙ୍କର
 ଭକତ ଆତଙ୍କ ଫେଡ଼ିବା ପାଇଁ ହେଲେ ବାହାର ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ନିଧନେ ହୋଇ ହରଷ ଅତି ।
 ସୁଖ ଶେଷେ ଶୋଇଅଛନ୍ତି ଯହିଁ ସେ ନରପତି ।
 ଜଗତ ଜନମା ଆସିଣ ତହିଁ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ,
 ପ୍ରପନ୍ନେ ଗମ୍ଭୀର ବଚନେ ନୃପତିଙ୍କ ଶୁଣିଲେ ।
 ଗର୍ବ ବହି ବାସେ ମୋହର ଦେଲୁ ଯେତେ କଷଣ
 ଦେଇଛୁ ତା ମୋତେ ସହିଛି ଛୁତି କରି ପାଷାଣ
 ବିପଦ ନାଶିନା ମୋ ନାମ ମୋର ଶରଣ ଯାଇ,
 ଭବେ 'କି ବିଭବ ନ ଲଭି ତାର ବିପଦ ଥାଇ ।
 ଚିତ୍ତ ଯାର ଥରେ ଯାଇଛି ମୋର ଚରଣ ତଳକୁ,
 ବିପଦେ ମିଶିଣ ବିପଦ କିସ କରିବ ତାକୁ ।
 ମଦନ ସୁନ୍ଦର ନିଧନ ପାଇଁ ପେଶିଲୁ ବନ,
 କପଟରେ ବିଷ ମିଶାଇ ତାକୁ ଦେଲୁ ଶ୍ରେଜନ ।
 ଗୁପ୍ତେ ନେଇଣ ଭସାଇ ଦେଲୁ ଅଥଳ ଜଳେ ।
 ଉଦ୍ଧରି ଧଇଲି ଦାସକୁ ମୋର ଅଭୟ କୋଳେ
 ମଦନ ସୁନ୍ଦର ଲଭିବା ପାଇଁ ହିଅ ତୋହର,
 କାମନା କରିଣ ଶରଣ ଗଲୁ ମୋର ପୟର ।
 ପରସନେ ବର ଦେଇଛି ଦେବ ନାହିଁ ଅନ୍ୟଥା,
 ଦାସେ କୋପ ବହି ମନରେ ମୋର ଦେଇଛୁ ବ୍ୟଥା ।
 ମଦନ ସୁନ୍ଦର ଭାଇର ଶୁଭ ମନରେ ଭାଳି
 ବ୍ରତ ପାଳିଛି ମାଳତୀ ମୋ ନାମେ ଜାଗର ଜାଳି ।
 ମାଆ ତାର ପୁଅ ପାଇଁକି ମୋରେ ଶରଣ ଗଲୁ,
 ମୋର କୃପାବଳେ ପୁଅର କିଛି ଉଣା ନୋହିଲୁ ।

୨୦ କୋଟିଏ ଚୋପରି ଆସିଣ ମିଶି ଗୋଟିଏ ହେଲେ,
 ନାଶି ନ ପାରିବେ ମଦନେ ମୋର କରୁଣା ଥିଲେ ।
 ଭଲଗତ ରୁହୁଁ ରାଜନ ସଦା ଏଣୁ ଏଣିକି
 ମଦନକୁ ଦିଅ ବିବାହ ତୋର ଜେମାମଣିକି ।
 ମାୟା କୁମରକୁ ନେଇଣ ଦେଇଅଛୁ ଭସାଇ,
 ମଦନ ସୁନ୍ଦର ଶୋଇଛି ଦେଖ ଉଆସେ ଯାଇ ।
 ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ତାର ଘୋଟିଛି ଅଙ୍ଗେ ଗରଳ ନିଶା
 ବିଧିରେତ ତାର ଭଉଣୀ କରି ଅଷ୍ଟମୀ ଓଷା
 ଚଢ଼ାଇଛି ମୋର ଚରଣେ ଶତେ ଅକ୍ଷୟ ଦୁବ,
 ତାହା ଆଣିଦେଲେ କୁଆଁରୀ ବିଷ ଦୁର ହୋଇବ ।
 ଏତେ କହୁ ଦେବା ଉଆସ ତେଜ ଅନ୍ତର ହେଲେ,
 ନଦ୍ରା ତେଜ ରାଜା ସୁପନ କଥା ହେଜି ବସିଲେ ।
 ଯାଇଣ ଦେଖିଲେ ସତକୁ ସତ ମନ୍ତ୍ରୀ କୁମର,
 ଅଜ୍ଞାନେ ଶୋଇଛି ଅପୂର୍ବ ତେଜ ଦିଶେ ତାହାର ।
 ଜଗତ ଜନନୀ ଆଦେଶ ରାଜା ପାଳନ କଲେ,
 ସୁରସେନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଡକାଇ ସବୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।
 ଫୁଲ ଦୁବ ଧରି ମାଳତୀ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହେଲେ,
 ଯାତଧର ଗଣି ଭାଇର ଦେହେ କୁଆଁରୀ ଦେଲେ ।
 ମହିମା ବିସ୍ତାରି ମହିମାମୟୀ ହରିଲେ ବିଷ ।
 ଉଠିଲେ ମଦନସୁନ୍ଦର ସର୍ବେ ହେଲେ ହରଷ ।
 ମଦନସୁନ୍ଦର ନ କଟେ ରାଜା ଝମା ମାଗିଲେ
 ଝିଅକୁ ମଦନସୁନ୍ଦର କରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ ।
 ଦୁର୍ଗତିନାଶିନୀ କୃପାରୁ କଥା ହୋଇଲ ଶେଷ
 ହୁଲହୁଲି ଦିଅ ହରଷେ ମାଆ ହୋଇବେ ତୋଷ ।
 ତମଭାଇଙ୍କର ସଙ୍ଗତେ ମୁହଁ ଅଟଇ ଜଣେ
 ମୋ ପାଇଁ ଟିକିଏ ଗୁହାରି କର ମାଆ ଚରଣେ ।

ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାମାଳା

ଜୟ ଦୁର୍ଗା ଦୁର୍ଗତ ନାଶିନୀ ବାସିନୀ ଶ୍ଵେତ କାଳିକା

ଗୋ ମା, ବିପଦ କାଳକୁ ତୁ ହେଉ ସଖା ଗୋ ମା ।

ଗିରିଜାନନ୍ଦନା ଗୁଣବତୀ କାଳି ଗଳାରେ ଶୋହେ ତୋ
ମୁକୁତା ମାଳ । ଗଜ ଗମନା ବଦନ ଚନ୍ଦ୍ରମା, ଗୋ ମା, କେ
କହିପାରେ ତୋର ଗୁଣସୀମା ଗୋ ।୧

ଜାନୁ ଯୁଗ ରମ୍ଭାତରୁ ସମ ବରଜ ଚମ୍ପକ ମାଣିକ, ପାଣି
ପକ୍କଜ ଗମନ ମଉଗଜ ସପତ କୋକିଳ ବାଣୀକ । ଗୁଗୁଳ ଗହ
ଗହ, କୁସୁମ ମହ ମହ ବଦନ ଦହ ଦହ, ଶୋଭିତ ଗୋ ମା,
ପୟରେ ଶୋହେ ରଞ୍ଜ ଅଳତା ଗୋ ।୨।

ଚରଣେ ନୁପୁର ଘଣ୍ଟି ବାଜେଣି, ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଶୋହେ ତୋ
ରଞ୍ଜ କାଢେଣି, ରଞ୍ଜବଦନ, ରଞ୍ଜ ଡୋଳା ବେନି ଗୋ ମା,
ରଞ୍ଜମୟ ଅଙ୍ଗ ବହୁ ଚୁଢ଼ାଣି, ଗୋ ମା । ଖଡ୍ଗ ଖର୍ପର ଶିଶୁଳ
ମୁଦଗର ଗଦାପଦ୍ମ ଚତୁର୍ଭୁଜେ ଶୋଭିତ ଗୋ ।୩।

ବସେ ମୁଣ୍ଡଦାର ମାଳ ଝଙ୍କର ଛୁଧର ଧାରଧାର ବିଲମ୍ବି
ତ ପାଟି, ଦାଢ଼ଜଟା କଟିତ୍ରୁକୁଟି ଶୋଭିତା ସୁସଜ୍ଜ ନାସିକା ଗୋ
ମା, ଭୟଙ୍କର ରୂପ ବଦନ ଶଙ୍କା ଗୋ ।୪।

କର୍ଣ୍ଣେ ବାର ବୋଲି ମୁକୁତାଝର, ଶଶକେ ବେଶ ନୂଆଆନ
ତୋର, ଶଶେ ବାରଞ୍ଜନା ଶଶେ ଶୋଭିଣୀ ତୋ ମା । ଯେଉଁ
ରୂପ ଦେଖି ଭୁଲିଲେ କାଣି । ଜହ୍ନା ଲହ ଲହ ଦଶନ ଟହ ଟହ
ଛୁରିର ସୁଶୋଭିତା ଗୋ ।୫।

ଶୀତ କଟିବାସ, ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହାସ ବଚନ ବିଚଳିତ ଶ୍ରୀତା
ଅଧରେ ନିନ୍ଦିତ ବିମ୍ବପଳ ଚର୍ଚ୍ଚି କୁସୁମ ତଳପୁଲ ନାସିକା ଗୋ
ମା, ସିଂହର ସୁନ୍ଦରୀ ସୁର ନାସିକା ଗୋ ॥ ମଥାମଣି ସପ୍ତ
ଭୁବନ ଯାଏ । ଝଟକ ଦଶଇ ବିଜୁଳି ପ୍ରାୟେ, ଦେଖିଲେ ଯୋଗୀ
ଗୋ ଢେଙ୍କବେ ଯୋଗ । ଗୋ ମା । ଶଶେ କାତ୍ୟାୟନା ଶଶେ
ଭୈରବୀ ଗୋ ଦାନ୍ତ ରଟରଟ ଜହ୍ନା ଲହ ଲହ, ଖଡ୍ଗ ଝମ ଝମ
ଝମକିତା ଗୋ । ୭।

ଦନ୍ତୁଜ ତର ତର ପ୍ରକମ୍ପେ ଥରହର ଶରଣ ଶରଣ
ବର୍ଣ୍ଣିତା । ଡବ ଡବ ଡମ୍ବରୁ ମୃଦଙ୍ଗ ଘୁରୁ ଘୁରୁ, ପତିନି ପିରି
ପିରି ପରବିତା ଗୋ ମା, ଚାଣ୍ଡିବ ନୃତ୍ୟର ତୁ ଜଗଜ୍ଜିତା ଗୋ । ୮।

ସକଳ କଥାରେ ତୁହି ବନ୍ଦନ । ତୋତେ ସୁମରଲେ
ରଘୁନନ୍ଦନ । ହରତା କରତା ତୁ ବରଦାତା ଗୋ ମା ।
ଶୂନ୍ୟରେ ରାମକୁ ଦେଲୁ ବାରତା ଗୋ ମା । ମାର ମାର ଲଙ୍କା
ଧ୍ବଂସକର ଏକା କାଟ ଦଶଶିର ଦଶାନନକୁ । ସଗୋଷ୍ଠ ସହଚେ,
ମରନ୍ତ ଦଇତେ ରଜା କର ବିଶ୍ୱସଣକୁ ଗୋ । ୮। ଜନକ ଦୁହିତା
ଜନଙ୍କର ମାତା ନିଅ ଯା ତୋ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଗୋ ମା ।
ରୁହିଥିଲେ ରାମ ତା ହକୁମକୁ, ଆଦେଶ କଲେ ସେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ତହୁଁ ବାନରେ ବିଧୁଂସିଲେ ଲଙ୍କା, ସୁଗ୍ରୀ ଅଜାଦ ହନୁ ରଣ
ରଙ୍କା, ଦୈତ୍ୟ ବାନର ହେଲେ ମିଶାମିଶି ଗୋ ମା ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ
କଲେ ଦବସ ନିଶି, ସୁମିତ୍ରା ତନ୍ତୁଜ ଧରଣ ଧଇର୍ଯ୍ୟ, ଇନ୍ଦ୍ରଜିତକୁ
ସେ ମାଇଲେ ଏକା ଗୋ । ୯।

ଶ୍ରୀରଘୁନନ୍ଦନ, କୋଦଣ୍ଡ ଧରଣ ଦୈତ୍ୟ ଦଶମାଥ ଢେଙ୍କଲେ
ଏକା, ଋଷ କପିମାନେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ଯେ ଯାହା ଭୁବନକୁ
ଗଲେ ଗୋ ମା, ସୀତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀରାମ ଅଯୋଧ୍ୟା ନେଲେ ଗୋ । ୧୦।

ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ଯେତେ ନୃପତି ଗଣ, ସୁଗ୍ରୀବ ଅଙ୍ଗଦ ହନୁ
ବିଷ୍ଣୁବନ, କେନ୍ଦ୍ର ତ ରକ୍ଷା ଗୋ ନ କରି ପାରି ଗୋ ଆତଙ୍କେ
ଡାକିଲେ ତୋ ନାମ ଧରି ଗୋ, ଗୁଣ ଟଙ୍କାର ହସ୍ତିକନ୍ଦୁକାର
ଦେଖି ସୈନ୍ୟ ଗଣ ଶକ୍ତିଲେ ତାର, ଖଡ୍ଗର ଝଣ ଝଣ ଧନୁର
ଟଣ ଟଣ ଶୁଣି ଭୟେ ଭାଜିଲେ ଗୋ ମା, କହିଲେ ମନାଇ
ଚରଣେ ବିନୋଇ କେତେ ବଳୀ ଭୋଜା ଯାଗିଲେ ଗୋ । ୧୧

ବନ୍ଦରେ ପଡ଼ିଲେ ନୃପତିବର, ମଉଡ଼ମଣି କିଶୋର
ସୁନ୍ଦର ତୁ ଯାଇ ଯବନ କଣ୍ଠେ ବଢ଼ି, ସମର୍ପି ଦେଉ ତାଙ୍କୁ
ତୋଷେ ରାଜ୍ୟ ଗୋ ମା, ଆସନ୍ତୁ ନରେଶ ହୁଅନ୍ତୁ ହରଷ, କରୁ
କୃପା ତାଙ୍କୁ ଯତନ, ହସ୍ତ, ରାଜ ସୈନ୍ୟ ହୋଇ ତୋଷମନ
ବାହୁଡ଼ି ଆସନ୍ତୁ ବହନ ଗୋ ତୋର କୃପାବଳେ ଶୀଘ୍ର ହେଉ
କଷ୍ଟ ମୋଚନ ଗୋ । ୧୨

କହଇ କବି ଯେ କରି ବିନତି । ଘେନ ମୋ ଭକତି ତୁ
ଦୟାବତି, ଅସୀମ ଅଟଇ ତୋର ମହିମା, କେ ବଞ୍ଚି ପାରିବ
ତୋ ଗୁଣ ସୀମା । ଅଭୟ ଦାୟିନୀ, ଆତଙ୍କ ନାଶିନୀ ସ୍ବ କରୁଣା
ବଳେ ତୁ ବରଦାତା ଗୋ । ୧୩

କେଶରୀ ପୃଷ୍ଠେ ବିଜୟେ ତୋହର । ଦୁଷ୍ଟ ଦନୁଜକୁ କରୁ
ସଂହାର । ଗଳାରେ ଶୋଭିତ ରକ୍ତ ମନ୍ଦାର, ବିଲୁପିତସେ
ଦୟାଶାର ହାର ଗୋ ମା, ଗର୍ବିକର ଗର୍ବ, କରୁ ତୁ ନିର୍ଗର୍ବ ସନ୍ତ
ଜନେ ପାଇଥାଉ ତୁ ଏକା ଗୋ । ୧୪

ଆଗପଦ ମୋର ନୁହେଁ ରଚନା । ସପ୍ତଦଶ ପଦଠାରୁ
କଳ୍ପନା । ଲେଖିଲି ଅତି ବିଷାଦ ଗଉରେ, ସଂସାରକ ହେଲେ
ଦ୍ବିଜାୟ ବାରେ ଗୋ ମା, ସଂଶୋଧିତ ପଦ, ହୋଇଗଲା ଗଦଗଦ
ଲେଖିବି ମାଗୋ ତୋ କରୁଣା ବଳେ । ୧୫

ରତ୍ନପୁତ୍ରାଙ୍କର ନାମ ଏଥିରେ ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ସନ୍ଦର୍ଭ
କରିଲି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନଥିଲା ରଚନା, ତେଣୁ ମନେ ମୋର
ହେଲା ଭାବନା, ଗୋ ମା, କଲି ପୁରଣ, ତୋ ଦୟାରୁ ପୁଣି
ଜଗନ୍ନାଥ ସିଂହ ଭାବକ ଏକା ଗୋ । ୧୭।

ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାମାଳିଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ବ୍ରତର ଭୂମିକା

ଏହି ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ଚଢ଼େଇତଃ ପୃଷ୍ଠିମାଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ
ଆଧିକାଂଶ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ କନ୍ୟାମାନେ ଭ୍ରାତୃମଙ୍ଗଳ
କାମନାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆଶ୍ୱିନ ମାସରେ ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରି-
ଥାନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ଓଷା ଶୁକ୍ଳ ଅଷ୍ଟମୀ ତିଥିରେ ସମାହିତ
ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଠିନ ଅନଶନ ତପସ୍ୟାରେ ଉପାସନା ଶୁଭ
ବାସରେ ଭ୍ରାତୃ ସମାଜକୁ କଲ୍ୟାଣ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।

ଯେଉଁ ଭଗ୍ନୀମାନେ ପିତାଳୟରେ ଥିବାବେଳେ ଭାଇ
ଜନ୍ମନ୍ତିଆ ନାମକ ବ୍ରତ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ
ଫଳକର ଅଶେଷ ମଙ୍ଗଳ କାମନାକରି ଭଗ୍ନୀର ଗୌରବ
ଫଳପାଦନ କରନ୍ତି ।

। ଇତି ।

ପ୍ରକାଶକ

ଫୋନ-୭୨୨୨୫୦